

[Arbejdsministeren.]

først må indhøste erfaringer netop med denne særlige virksomhed. Man må derfor komme til den konklusion, at arbejdstilsynet allerede på det forberedende stadium og endnu mere efter produktionens begyndelse har været endog meget årvågen over for farerne, og der er ingen grund til at tro, at tilsynet skulle slække på sin opmærksomhed, før hele sikkerhedsapparatet fungerer absolut tilfredsstillende.

Når spørgeren videre anfører, at den mest forurenende produktion standses, når der ventes besøg af arbejdstilsynet, kan det oplyses, at den lokale tilsynskreds er bekendt med, at virksomheden har vandet de mest støvende steder, når den ventede inspektion, men arbejdstilsynet er naturligvis ikke uvidende om, at der er arbejdsgivere, som i en sådan situation søger at give deres virksomhed en vis forskønnelse, og erfaringer herom har da også gjort, at tilsynet aflægger uanmeldte besøg eller henvender sig ved andre indgange end virksomhedens hovedindgang, således at der simpelt hen ikke bliver tid eller lejlighed til at træffe vildledende foranstaltninger. I øvrigt er tilsynets personale naturligvis ikke så uerfarent, at det ikke kan gennemskue, hvad der eventuelt måtte være blevet arrangeret til ære for det, når det aflægger besøg.

Endelig fremføres det, at det rygtevis forlyder, at stenbruddets chauffører arbejder op til 15 timer i døgnet. Det er oplyst for mig, at virksomheden ikke selv har lastbiler, der færdes på vejene, idet produkterne enten føres på transportbånd direkte ned i skibets lastrum eller afhentes af private vognmænd, der altså ikke er ansat på værket. De „chauffører“, der tænkes på, kører alene på virksomhedens eget område med læsemaskiner, de såkaldte „gummigeder“, der transporterer materialer fra ét sted til et andet inden for området. På den givne foranledning har den lokale tilsynskreds indhentet oplysninger om lønningsregnskabet for to lønningsuger, 30. og 31. uge i år. Det fremgår heraf, at i disse to uger har ingen af virksomhedens arbejdere, inklusive de nævnte chauffører, arbejdet mere end 11½ time pr. dag. Disse oplysninger er bekræftet over for tilsynskredsen af arbejdernes tilidsmand, der har gennemgået regnskaber-

ne. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der tidligere i tilfælde af havari på transportbåndene er opstået den situation, at virksomheden ikke har kunnet overholde reglen i § 31, stk. 1, i lov om almindelig arbejderbeskyttelse, hvorefter arbejderne i hvert døgn skal have en hvileperiode på mindst 11 timer. Denne situation er imidlertid omfattet af bestemmelsen i lovens § 32, stk. 1, hvorefter 11 timers reglen kan fraviges netop i tilfælde af maskinsammenbrud, og loven åbner endda mulighed for, at man i en sådan situation ikke behøver at afvente en forudgående tilladelse fra arbejdstilsynet til at gå under de 11 timer, men det er tilstrækkeligt, at der gives tilsynet en efterfølgende meddelelse.

Sammenfattende kan jeg sige, at alt det materiale, som jeg har modtaget i denne sag, viser, at tilsynskredsen har fulgt denne nyetablerede virksomhed på nært hold og hele tiden har sat ind over for den med krav om både sundheds- og velfærdsforanstaltninger for de ansatte. Tilsynet vil naturligvis også fremtidigt nøje overvåge virksomhedens bestræbelser for at imødegå de farer, som uundgåeligt følger med denne produktion.

Af Kurt Bravner til ministeren for kulturelle anliggender (24. august 1971):

„Vil ministeren tage skridt til at forhindre yderligere ødelæggelse af de fredede områder ved Vang på Bornholm?“

Begrundelse.

Jeg har for nylig haft lejlighed til at besigtige områderne omkring det nyetablerede stenbrud Vang Granit A/S ved Vang på Bornholm. Det var en rystende oplevelse. I kilometerlang afstand fra værket er buske og træer dækket af et lag granitstøv, kæmpemæssige lastvogne ses overalt i de fredede områder, et skæmmende jordbjerg er ved at blive bygget af afrømningsmaterialet fra stenbruddet. Det hævdes, at bjerget kun skal ligge der midlertidigt, men det må befrygtes, at området aldrig vil kunne få sin oprindelige karakter tilbage.

Jeg er bekendt med de henvendelser, ministeren har fået fra lokale interesserede. Det er min opfattelse, at sagen er af hastende karakter, idet nedbrydningen af naturværdierne øjensynlig foregår i lyn tempo.